

еврейчето). Тъмно, приблизително 5 ч. Конетъ потеглиха покъсно. На тъхъ се качиха еврейчето и ханджията. Излеззохме вънъ отъ Клисура, по пътя, по който вчера толкова пъти гледахъ нагоре, около една чешма. Тъменъ нощень край. Воловетъ полека крачать напредъ, презъ дълбокъ снѣгъ. Eherne Thierstimmen [груби животински гласове], весели разговори на български селяни, облѣчени въ бѣло съ гугли (съ издадени коси изподъ калпацитъ), съ засукани мустаци и съ торби съ хлѣбъ и сирене. Свирката на пощата—двама може съ качулки въ нея, въ мигъ ние отбихме въ лѣво и пощата префърча край нась къмъ село. Тъмно е наоколо; едва следъ дълго време свѣтна по височинитъ (селянитъ казаха: „слѣнци трепери“). Мълчешката седѣхъ вѣтре въ „пайтона“, воловетъ бавно напредваха, ту въ лѣво, ту въ дѣсно. Идѣше ми да се смѣя — така никога досега не съмъ пѫтувалъ. Voiture tѣrovingienne, собственно смѣшно положение. Вѣрвимъ край дѣсния брѣгъ на рѣката. Снѣгътъ става все по-дълбокъ и по-дълбокъ, селянитъ сж съ царвули, само единъ е съ ботуши. Горска тишина, гѣсти купове снѣгъ по клонетъ. Дѣрвени мостчета презъ по-малкитъ потоци. Заобикаляме нагоренадолу. Срѣщаме кираджии по пътя съ коне. Липса на ориентировка отъ полузакрития файтонъ: отъ снѣгъ изчезва теренътъ.

На 7 ч. бѣше вече свѣтло. Претоварване на задния куфарь на капрата, за да не тежи на колата отзадъ. Непрекъснато я лѣ я лѣ и помушване на воловетъ съ дълги остени. Затънала е въ снѣга кираджийска кола въ гората безъ пазачъ; наоколо кираджии; слѣзохъ за минута, снѣгъ до колѣне; въ лѣво незамръзналъ потокъ презъ балвани; гористи склонове; прозира небето. Сулинари по скалитъ, по всички камъни гѣстъ пластъ дълбокъ снѣгъ (валѣль вчера). Отъ кракъ на кракъ вървѣхме презъ гората. Селянитъ виждатъ съ очудване, че чуждиятъ „ефенди“ говори български.

На 9 ч. еврейчето мина съ конетъ наоколо. Кѣдeto и да се обѣрнешъ гора, гора, голѣма, гѣста, хубава гора, малко престарѣла. Пътътъ става все по-стрѣменъ и по-стрѣменъ. Слѣзохъ и пеша въ снѣгъ до колѣне въ своите чизми поехъ нагоре за Балкана. Редица кираджии, малки кончета, веселъ народъ. „Какво карашъ“ — „пиво“ (Export-bier [експортна бира] въ бѣчви). Черни цигани. Поздравления: добѣръ си, да си добѣръ, добѣръ пѣтъ, добра среща. Зименъ пейзажъ, на източния склонъ лесисти долини, бучението на младата Бѣрзя, гѣста гора отъ стари дѣрвета (свѣтли), много нападали дѣнери, всичко пълно съ снѣгъ — единственитъ звукове, освенъ човѣшкитъ сж: падането на снѣга отъ клонетъ на земята. Никакви птичи гласове. Казватъ, че имало тукъ и мечки. Не отдавна една била застреляна на върха. Цѣлото широко шосе (стрѣмни серпентини) е заснѣжено, само по срѣдата е